

Kris Tavernier

Zij die God liefhebben

In het Nieuwe Testament

Romeinen 8:28; 1 Korinthiërs 2:9; Jakobus 1:12; 2:5

De liefde van God

In het Nieuwe Testament zijn er vier gedeelten waar de uitdrukking voorkomt: 'zij die God liefhebben'. Dit is belangwekkend, omdat Gods Woord meestal niet spreekt over de mens die God liefheeft, maar over het omgekeerde: de liefde van God voor de mens (zie bijv. Rom. 5:8; Ef. 2:4-5; 1 Joh. 4:10). Romeinen 5:8 spreekt over het feit dat God ons al liefhad, toen wij nog zondaars waren. Efeziërs 2:4-5 zegt dat God ons al liefhad, toen wij nog dood waren in onze misdaden. 1 Johannes 4:10 zegt dat niet wij het waren die God hebben liefgehad, maar dat het God was Die ons heeft liefgehad.

Zó is Gods liefde! Gods liefde gaat gewoon uit naar ons mensen, het is simpelweg haar natuur. Dat is de aard van de goddelijke liefde, die voortvloeit uit de God, Die liefde is (1 Joh. 4:8, 16). Het is eenvoudigweg haar kenmerk om lief te hebben. Zo moet u dit lezen: God is liefde, en dat betekent dat Zijn liefde zelfs uitgaat naar hen die Hem haten. Zijn liefde voor ons werd niet opgewekt doordat er iets aantrekkelijks bij ons te vinden was, maar ze ontsprong aan Hemzelf. Zo is Gods liefde nu eenmaal. Wat een liefde!

Denk er maar even over na en lees ter illustratie hiervan 1 Korintiërs 13:4-7: 'De liefde is lankmoedig, is goedertieren; de liefde is niet jaloers; de liefde praalt niet, is niet opgeblazen, handelt niet onwelvoeglijk, zoekt niet haar eigen belang, wordt niet verbitterd, rekent het kwade niet toe, verblijdt zich niet over de

ongerechtigheid, maar verblijdt zich met de waarheid; alles verdraagt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verduurt zij.'

Vroeger en nu

Wij hebben God niet altijd liefgehad, integendeel zelfs. De brief aan de Romeinen en de brief aan de Efeziërs tonen ons hoe wij wérkelijk waren. Romeinen 5:10 zegt dat wij vijanden van God waren; die vijandigheid werd bewezen door de boze werken die wij deden (vgl. Kol. 1:21). Wij waren dus *levende* zondaars, die kwaad bedreven en daardoor schuldig tegenover God stonden. De brief aan de Efeziërs stelt ons echter voor als *dode* zondaars – dat is een ander gezichtspunt en dat bleek door alle overtredingen en zonden (Ef. 2:1, 5). Er was niets in ons dat uitging naar God en naar een relatie met Hem. Er was geen enkele respons op Gods liefde.

Samenvattend hebben we dus dit beeld: wij waren geestelijk dood en wij stonden tevens vijandig tegenover God. Dit uitte zich in allerlei zonden, en bij onszelf was er totaal geen liefde voor God.

Gods liefde is zo wonderlijk, ze wekt namelijk wederliefde op! Johannes schrijft: 'Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad' (1 Joh. 4:19). Het is de werking van Zijn liefde, die ervoor zorgt dat wij Hem liefhebben. Dat is mogelijk gemaakt, doordat 'de liefde van God in onze harten is uitgestort door de Heilige Geest Die ons gegeven is' (Rom. 5:5). Zo behoren wij nu tot het gezelschap van mensen 'die God liefhebben', dit zijn alle ware gelovigen. De gelovige heeft een nieuwe natuur ontvangen (2 Petr. 1:4), doordat hij uit God geboren is (o.a. Joh. 1:12-13). Die natuur wordt gekenmerkt door liefde. Het mag dus duidelijk zijn dat de uitdrukking 'zij die God liefhebben' op de gelovigen slaat, omdat zij in een speciale wederzijdse liefdesrelatie met God gebracht zijn. Wij zijn van 'haters van God' veranderd in 'liefhebbers van God'.

Vier beloften

Als we nu kijken naar de vier plaatsen waar deze uitdrukking in het Nieuwe Testament voorkomt, dan zien we daarin opnieuw de geweldige liefde van God.

De uitdrukking 'zij die God liefhebben' toont aan dat wij God liefhebben, maar het opmerkelijke is dat ze telkens gekoppeld wordt aan de dingen die God aan ons schenkt. U zou misschien iets verwachten in de trant van: 'zij die God liefhebben (...) doen dit of dat'.

Maar leest u maar eens mee: ‘Maar wij weten dat hun die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, hun die naar Zijn voornemen zijn geroepen’ (Rom. 8:28). Wij mogen in alle omstandigheden erop vertrouwen dat God alles in ons leven laat meewerken ten goede. Dat is niet ‘ten goede’ van ons aardse bestaan (rijkdom, plezier enz.), maar ‘ten goede’ met betrekking tot het voornemen dat Hij met ons heeft en waartoe Hij ons geroepen heeft. Dat voornemen is dat wij gelijkvormig zouden worden aan het beeld van Zijn Zoon (vs. 29), in de toekomstige heerlijkheid (vs. 30)! ‘Zij die God liefhebben’ zijn gesteld tot zonen van God, om de Zoon Zelf te omringen en te delen in Zijn hemelse heerlijkheid, die Hij daar als de Mens Jezus Christus bezit (Joh. 17:22, 24; Fil. 3:21).

‘Maar zoals geschreven staat: ‘Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben’ (1 Kor. 2:9). Ook hier gaat het over het grote liefdesplan van God. God heeft iets geweldigs uitgedacht voor hen die Hem liefhebben. Het is zo ongelofelijk, dat het nog nooit gezien of gehoord is. In de Bijbel wordt een tip van de sluier opgelicht (bijv. in Rom. 8; 1 Kor. 15; Ef. 1). Toch is er nog zoveel om ongeduldig naar uit te zien...tot het eenmaal zo ver is.

De passages in Jakobus

‘Gelukkig de man die verzoeking verdraagt; want beproefd geworden zal hij de kroon van het leven ontvangen, die Hij beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben’ (Jak. 1:12). De kroon van het leven wordt beloofd aan degenen die Hem liefhebben. Door de verzoeking heen wordt duidelijk wie Hem werkelijk liefheeft, en dus een oprechte gelovige is. Nu moeten wij nog verzoeking doorstaan, maar de kroon van het leven is ons beloofd. Dat is het eeuwige leven, dat ten volle zal worden genoten in de hemel, omdat het daar door niets meer kan gehinderd worden. We hebben nu al het eeuwige leven (1 Joh. 5:11-13); maar het genot ervan wordt verzwakt, doordat we nog in een gevallen wereld leven en zelf ook nog zondigen. Maar in de hemel manifesteert het eeuwig leven zich ongestoord. Wanneer wij op de plaats komen waar wij thuishoren, zullen wij het eeuwige leven onbelemmerd en ten volle genieten.

‘Hoor, mijn geliefde broeders: heeft God niet de armen in de wereld uitverkoren om rijk te zijn in het geloof en erfgenamen van het Koninkrijk, dat Hij beloofd heeft aan hen die Hem liefhebben?’ (Jak. 2:5). Degenen die God liefhebben, zijn erfgenamen van het Koninkrijk. De Heer Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 17:14). Hij is het, Die het Koninkrijk ontvangt uit Gods hand (Openb. 11:15,

17; 19:6b). Het wonderlijke is dat wij ook hierin met Hem mogen delen. Hij zal niet alléén regeren, maar wij mogen met Hem regeren. Wij zijn mede-erfgenamen met de Erfgenaam (Rom. 8:17).

Conclusie

Het ongelofelijke van dit alles is: wij hadden God helemaal niet lief. Maar God had ons wel lief. Hij heeft Zijn liefde aan ons geopenbaard, en die goddelijke liefde heeft wederliefde opgewekt bij ons. Daardoor zijn wij gaan behoren bij de kring van hen 'die God liefhebben'. En omdat wij God liefhebben, schenkt Hij ons zelfs Zijn hoogste zegeningen, terwijl het alleen door *Hem* is dat wij Hem liefhebben.

Dit artikel is geschreven naar aanleiding van het boekje 'Zij die God liefhebben', van de auteur H. Bouter, ISBN:9789059071148, uitgave St. Uit het Woord der Waarheid.

OudeSporen 2021

